

Met de commissie is de ondergetekende van oordeel, dat het verbod om gedurende de schorsing de titel van advocaat te voeren geen sanctie behoeft.

Artikel 49. De ondergetekende heeft bij Nota van Wijzigingen in dit artikel opgenomen, dat de betrokken advocaat en zijn raadsman het recht hebben de stukken in te zien.

Met de commissie is de ondergetekende van oordeel, dat het noodzakelijk is de eedswetten van 1911 en 1916 toepasselijk te verklaren. Deze wetten schrijven immers voor wat moet gebeuren, indien „ter uitvoering van een wettelijk voorschrift” een eed wordt afgelegd en in het geval „waarin een wettelijk voorschrift aflegging van een eed vordert”. Indien het onderhavige ontwerp het *Staatsblad* bereikt is het een wettelijk voorschrift. De eedswetten beperken het begrip wettelijk voorschrift niet tot dezulke, die reeds in 1911 onderscheidenlijk 1916 bestonden. Het staat dus buiten twijfel, dat deze wetten ook op de in het onderhavige ontwerp voorgeschreven eed van toepassing zijn.

Artikelen 51 en 52. Over de samenstelling van het hof van discipline en over de benoeming voor bepaalde tijd is bij de algemene beschouwingen reeds gesproken. Naar de betrekkelijke passage mogten deze worden verwezen.

Artikel 54. De bevoegdheid van de deken van de Nederlandse orde om tegen alle beslissingen van de raden in tuchtzaken hoger beroep in te stellen is een noodzakelijke veiligheidsklep op eventuele beslissingen, die hetzij door de plaatselijke sfeer waarin zij genomen zijn, hetzij om andere reden, niet voldoen aan de eisen, die in het algemeen belang aan een tuchtrechtelijke beslissing mogen worden gesteld. Deze bevoegdheid is dus niet bedoeld opdat de deken in individuele gevallen een verhoging van de strafmaat bij het hof van discipline kan bereiken, doch meer om in gevallen van principiële aard uitspraken van dit hof mogelijk te maken, ook al gaat de betrokken advocaat zelf niet in hoger beroep.

De ondergetekende acht het niet wenselijk aan de klager een beroepsrecht te geven. Zoals hierboven reeds is opgemerkt behoort het tot de taak van de raden om vóór en eventueel naast de tuchtrechtelijke behandeling van de klacht te trachten een modus te vinden om de klager genoegdoening te verschaffen. Die genoegdoening mag echter niet daarin bestaan, dat de betrokken advocaat disciplinair gestraft wordt. Het opleggen van disciplinaire straffen geschiedt in het algemeen belang ter wille van de handhaving van een goede beroepsmoraal, niet ter genoegdoening van klagers. Dat het beroepsrecht van klagers zou medebrengen, dat de deken van de Nederlandse orde minder vaak gebruik behoeft te maken van het recht om zijnerzijds te appelleren, schijnt de ondergetekende niet waarschijnlijk, omdat de motieven, waarop klager en deken beroep instellen niet dezelfde zijn. Zou men de klager een beroepsrecht geven dan zal daarvan in vele gevallen gebruik gemaakt worden, indien door de raad het standpunt van de klager niet ten volle wordt gedeeld. Het hof krijgt op die wijze tal van overbodige zaken te behandelen. De deken zal echter alleen appelleren, indien het algemeen belang zulks vordert.

De drukfout in het vierde lid is herzien.

Artikelen 68—75. De commissie zou gaarne zien, dat het bureau van consultatie een gemotiveerde beslissing zou geven in geval van weigering ener toevoeging. In de grote steden betekent het lidmaatschap van het bureau van consultatie een zware belasting voor de advocaten, die deze taak op zich hebben genomen. Alle rechtzoekenden moeten in de gelegenheid worden gesteld summier hun zaak uiteen te zetten. In vaak ingewikkelde zaken moet een snelle beslissing over de toevoeging worden genomen. Het is bepaald onmogelijk de taak van de leden der bureaux, die zij zonder enige vergoeding op zich genomen hebben, te verzwaren door te eisen, dat afwijzende beschikkingen moeten zijn gemotiveerd. Het nut van motivering van de beslissing tot weigering is ook niet groot. De verongelijkte partij kan ingevolge artikel 873 van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering van de weigering van toevoeging binnen een maand in appel komen bij de president van de rechtbank. Het is een zekere rem tegen het onnodig vragen van afschriften van beschikkingen tot weigering ener toevoeging, wanneer men voor deze afschriften betaling van de kosten vordert. Deze kosten zullen nimmer een bedrag belopen, dat voor iemand een bezwaar zal zijn. De ervaring leert echter, dat afschriften die gratis worden verstrekt steeds worden gevraagd, doch dat het eisen van betaling van tien cent voor een afschrift de behoefte aan deze documenten aanzienlijk doet dalen.

Met de commissie is de ondergetekende van mening, dat niet is uitgesloten, dat de leden van de raad van rechtsbijstand zichzelf in strafzaken toevoegen. Vooral nu de rechtsbijstand in toegevoegde strafzaken wordt gehonoreerd is hiertegen geen bezwaar. Men bedenke evenwel, dat het aantal toevoegingen in strafzaken van de raad van rechtsbijstand slechts een fractie uitmaakt van het aantal toevoegingen van de president.

Artikel 79. Sedert de indiening van het onderhavige ontwerp is een regeling in voorbereiding genomen, volgens welke allen, die tijdens de bezetting niet de voorgeschreven eed op Koningin en Grondwet hebben afgelegd doch op het in het bezette Nederlandse gebied geldende recht, opnieuw de eed moeten afleggen. Deze regeling zal, als zij tot stand komt, ook voor advocaten gelden. Er is dus geen grond het voorgestelde artikel 79 thans nog te handhaven.

Artikel 80. Voorgesteld wordt het bepaalde in artikel 80 te vervangen door een overgangsbepaling. Deze bepaling betreft één vreemdelinge, van geboorte Nederlandse en gehuwd met een in het buitenland woonachtige man, zodat zij niet genaturaliseerd kan worden. Een verlenging van de in artikel 80 voorgestelde termijn heeft dus geen zin. Er zijn geen andere belanghebbenden meer, daar de enkele andere niet-Nederlandse-advocaten inmiddels zijn genaturaliseerd.

Artikel 82. Met de opmerking der commissie omtrent de redactie van dit artikel is gaarne rekening gehouden.

De Minister van Justitie,

STRUYCKEN.

892 6

NOTA VAN WIJZIGINGEN

(Ingezonden 11 September 1950)

In het ontwerp van wet, houdende instelling van de Nederlandse orde van advocaten alsmede regelen betreffende orde en discipline voor de advocaten en procureurs, worden de navolgende wijzigingen aangebracht:

1. In artikel 2, eerste lid, worden de woorden „en Nederlander of uit anderen hoofde Nederlands onderdaan is” gelezen „en geen vreemdeling is” en de woorden „van het Nederlandschap of Nederlands onderdaanschap” gelezen „van het feit, dat de verzoeker geen vreemdeling is,”.
 2. In artikel 4, eerste lid, wordt het woord „zes” gelezen: „vier”.
 3. In artikel 6, tweede lid, vervallen de woorden „daartoe geëncmitteerd,”.
 4. In artikel 9, tweede lid, wordt het woord „requisitor” gelezen: „requisitoir”.
 5. Artikel 11, derde lid, vervalt.
 6. In artikel 12, vijfde lid, wordt het woord „artikel” gelezen: „artikel”.
 7. Aan artikel 18, eerste lid, worden de woorden toegevoegd: „alsmede twee plaatsvervangende leden.”
 8. In artikel 19, eerste lid, worden de woorden „en de overige leden” gelezen: „, de overige leden en de plaatsvervangende leden”. In artikel 19, tweede lid, worden de woorden „Het lidmaatschap” gelezen: „Het lidmaatschap en plaatsvervangend lidmaatschap”. In artikel 19, derde lid, worden de woorden „twee leden” gelezen: „twee leden of plaatsvervangende leden”. Artikel 19, vijfde lid, vervalt.
 9. In artikel 22, eerste lid, wordt het woord „raad” gelezen „raad van toezicht, verder te noemen raad,”.
- Aan artikel 22 wordt een lid toegevoegd, luidende:
- „5. Bij gebleken behoefte kan in vacatures onmiddellijk worden voorzien.”

10. In artikel 24, eerste lid, worden de woorden „zeven jaren” gelezen: „drie jaren”.

11. Artikel 26, tweede lid, vervalt.

12. In artikel 28, worden de woorden „die in het belang van de eer en de stand van de advocaten en van de goede uitoefening van de praktijk worden vereist” gelezen: „die in het belang van de goede uitoefening van de praktijk en van de eer van de stand van de advocaten worden vereist.”

13. In artikel 29, tweede lid, wordt het woord „bij” gelezen: „door”.

14. In artikel 30 worden de woorden „de wet, enig wettelijk voorschrift” gelezen: „de wetten”.

In artikel 30, derde lid, wordt het woord „was” gelezen: „is”.

15. In artikel 34 worden de woorden „Slechts advocaten zijn als zodanig benoembaar.” gelezen: „Slechts advocaten kunnen secretaris van de algemene raad zijn.”

16. Aan artikel 42, vierde lid, worden de volgende woorden toegevoegd: „, en in geval zij wordt gehouden in een vergadering, als bedoeld in artikel 39, derde lid.”

17. In artikel 46 worden de woorden „van inbreuken op verordeningen van de Nederlandse orde en op de eer van de stand der advocaten en van misslagen door hen begaan in de uitoefening der praktijk” gelezen: „van misslagen, door advocaten in de uitoefening der praktijk begaan, en van inbreuken op de verordeningen van de Nederlandse orde en op de eer van de stand der advocaten.”

18. Aan artikel 49, tweede lid, wordt de volgende zin toegevoegd: „De betrokken advocaat en zijn raadsman worden in de gelegenheid gesteld tijdig van de processtukken kennis te nemen. Hun wordt door de secretaris van de raad tijdig medegedeeld, waar en wanneer deze gelegenheid bestaat.”

19. Artikel 51, tweede lid, wordt als volgt gelezen:

„2. De voorzitter en de overige leden en plaatsvervangende leden worden voor de tijd van vijf jaren gekozen door het college van afgevaardigden. Bij gebleken behoefte kan in vacatures onmiddellijk worden voorzien.”

20. In artikel 52, eerste lid, worden de woorden „leden en oud-leden van de algemene raad, van het college van afgevaardigden of van de raden” vervangen door de woorden „die langer dan zeven jaren binnen het Rijk de praktijk hebben uitgeoefend”.

21. Na artikel 52 wordt het volgende artikel ingevoegd:

„Artikel 53

1. De leden van het hof van discipline kunnen door de Hoge Raad bij een met redenen omkleed arrest, uit hun ambt worden ontzet op de gronden vermeld in artikel 11, eerste lid, onder 1°—3° van de wet op de rechterlijke organisatie en het beleid der justitie.

2. Zij worden door de Hoge Raad ontslagen op de gronden, vermeld in artikel 12, eerste lid, onder 1° en 2° dier wet alsmede indien zij opgehouden hebben advocaat te zijn.

3. Artikel 11, leden 3—8, van de wet op de rechterlijke organisatie en het beleid der justitie is van toepassing.”

De artikelen 53—78 worden genummerd 54—79.

22. In artikel 54, vierde lid, wordt het woord „onpartijigheid gelezen: „onpartijdigheid”.

23. In artikel 67 wordt „17—58” gelezen: „17—59”.

24. In artikel 73 wordt „68, tweede lid, 71 en 72” gelezen: „69, tweede lid, 72 en 73”.

25. Artikel 79 vervalt.

26. Artikel 80 wordt als volgt gelezen:

„Vreemdelingen, die voor 1 September 1938 als advocaat waren ingeschreven of als procureur waren toegelaten en die op de datum van inwerkingtreden van deze wet de praktijk als zodanig uitoefenen, zijn bevoegd om als zodanig te fungeren.”

27. In artikel 82 worden de woorden „met ingang van” gelezen: „op”.

Toelichting

Ter toelichting van de voorgestelde wijzigingen moge naar de inhoud der Memorie van Antwoord verwezen worden.

De Minister van Justitie,

STRUYCKEN.